

drivende, ellers ikke vilde være i Stand til at fortsætte med Flæskeproduktionen i samme Omfang som hidtil. Og det er ganske nødvendigt, at denne Produktion opretholdes.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at det Flæsk, vi sender til England, der møder andet, billigere produceret Flæsk. Dette er dog vist en Fredsbetragtning. Jeg tror, at der er det ejendommelige ved Forholdene, at det netop ikke møder noget andet Flæsk; der er ikke tilnærmelsesvis, hvad der skal bruges. Derfor er det en overmaade naturlig Ting, at vi siger: Hvad dette Flæsk koster os at producere, og hvad der skal til for at holde hele Maskineriet i Gang for at faa indført denne dyre Majs, den Pris maa vi sætte, og den maa vi bede om at faa. Og i Modsætning til den sidste ærede Taler (Hauge) er jeg ud fra mine Erfaringer under Krigen ganske overbevist om, at det heller ikke vil møde nogen Vanskelighed. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds talte om Modforanstaltninger, om, at man i andre Lande vilde sætte højere Priser for os. Men hvis det ærede Medlem var nøjere kendt med disse Forhold, vilde han vide, at dette ikke er et Fremtidsperspektiv, men en Nutids-erfaring. Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa dette, men det vil være saare let at gøre Rede for en Række Varer, for hvilke vi maa betale Priser, som er fastsatte ved Statsforanstaltning, og som er meget højere end de Priser, som de samme Varer koster i det paagældende Indland. Det kan jo være, at det ved den Lejlighed, som Indenrigsministeren har talt om, vil være muligt at udvikle dette noget nærmere, men at der skulde være forbundet nogen særlig Vanskelighed med at opnaa den naturlige Pris for Varen, føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at der ikke er, og jeg antager, at det ærede Medlem fra Bornholm lige saa lidt som jeg ønsker, at de Penge, Skibsfarten har indbetalt i Statskassen, skal flyde ud af Landet igen.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at udtale min Tilfredshed

med at erfare, at der vil blive givet Rigsdagen en særlig Lejlighed til at forhandle om hele dette Spørgsmaal. Jeg tror, det er overmaade vigtigt, at vi faar en saadan virkelig indgaaende Forhandling om det, man nu ogsaa her i Landet, tror jeg, kan kalde Ernæringsspørgsmaalet. Der er sagt her rigtigt, at der er megen Efterspørgsel efter Flæsk. Men beklageligt er det Faktum, at Danmarks Produktion af Flæsk aftager, medens Hjemmeforbruget stiger, og stiger meget stærkt. Saa vidt jeg ved, er vi nu oppe paa at bruge de 50 pCt. af Produktionen herhjemme, og jeg har hørt, at det i Juletiden endogsaa gaar op til 90 pCt. Følgelig bliver Eksporten mindre og mindre, og hvis de Foranstaltninger iværksættes, som har været antydede, navnlig Fodringsforbud for Kartofler — Maksimalpris har mindre at sige —, vil det ganske sikkert betyde en meget betydelig Indskrænkning af vor Svineproduktion. Vor Svineproduktion har, navnlig for Jyllands Vedkommende, ganske særlig været baseret paa to Ting: Rug og Kartofler. Rug maa ikke bruges til Foder, og tager man nu Kartoflerne væk ogsaa, maa man vide, at det vil betyde en meget betydelig Indskrænkning af vor Svineproduktion. I det hele taget mener jeg, det gælder om mange af de Foranstaltninger, der er truffene, at de har bidraget til at hemme vor Produktion. Da man stod i Begyndelsen af Krigsperioden og skulde vælge, havde man Valget mellem, om Hovedformaalet skulde være at sørge for, at der var tilstrækkeligt baade af det ene og det andet og navnlig af det, der skal til til vort Folks Ernæring, Brødkornet, eller om Prisen skulde holdes 2—3 Kr. under, hvad man kunde kalde den naturlige Pris. Man valgte det sidste, at sætte en Maksimalpris, at holde Prisen nede, men jeg tror, man efterhaanden vil komme til at erkende, at man valgte fejl. Man kommer til at slaa om paa en anden Bøj og sige: Produktionen er det vigtigste, og vi maa gøre, hvad der med Rimelighed kan gøres for at fremme Produktionen.

I øvrigt skal jeg atter udtrykke min Tilfredshed med, at der bliver Lejlighed for Rigsdagen til virkelig at drøfte dette, som Tiden gaar, mere og mere brændende Spørgsmaal.

N. Frederiksen: Jeg skal heller ikke blande mig stærkt i den Diskussion, der føres om Anvendelsen af de 11 Millioner, som Fragtafgiften har været, men jeg kunde dog have Lyst til at gøre et Par